

Табела 5.2. Спецификација предмета *Римска књижевност*

Студијски програм: ОАС класичних наука			
Назив предмета: <i>Римска књижевност</i>			
Наставник/наставници: проф. др Ненад Ристовић, проф. др Војислав Јелић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: нема.			
Циљ предмета Упознавање са римском књижевношћу, њеним ствараоцима, делима, специфичностима и вредностима. Практично примењивање стечених знања на одабраним текстовима.			
Исход предмета Утврђивање, систематизовање, проширивање и продубљивање знања из римске књижевности, разумевање феномена римске и античке књижевности у целини и њихово повезивање према књижевноисторијским, књижевнотеоријским и другим принципима.			
Садржај предмета			
<p><i>Теоријска настава.</i> Обрађују се сви репрезентативни аутори и дела римске књижевности, историјски контекст и теоријски аспекти књижевности античког Рима, наука о књижевности и књижевна критика код Римљана. Нарочита пажња поклања се књижевним иновацијама којима је римска књижевност искорачила из узорних јој хеленских оквира (хексаметарска сатира Хорација и Јувенала, субјективна љубавна елегија Тибула, Проперција и Овидија, алегоријска идила, писмо, право или фиктивно, у стиху). Настава се изводи по следећим тематским целинама: 1. Историјски и културни оквири римске књижевности; периодизације; питање оригиналности римске књижевности; етрурски и грчки допринос. — 2. Античко и модерно поимање књижевности: књижевни узор и књижевна слобода, типско полазиште и стваралачко подражавање; римска књижевност између литерарне традиције и креације; архаизам, класицизам, “нови стил”. — 3. Развој римске епике у преткласично доба (Невије, Еније); зрело доба римске епике (Вергилије). — 4. Римска епика после Вергилија (Лукан, Флак, Италик, Стације); позни представници (Клаудијан). — 5. Драмска књижевност: грчки утицај и римски печат; зачеци римске драме: ателана, флијака, фесценини, ринтоника; континуитет примитивних драмских форми: мим, пантомим. — 6. Комедија: врсте (палијата, тогата, трабеата, табернарија); Плаут; Теренције. — 7. Трагедија: врсте (грчке прераде и претексте); преткласична (Пакувије, Акције); трагедија класичног и покласичног раздобља (Сенека). — 8. Беседништво: Цицерон, Сенека Ретор, Плиније Млађи, Фронтон, позни панегиричари. — 9. Лирика: Катул и остали неотерици; Вергилије; Хорације. — 10. Елегија: Тибул; Проперције; Овидије. — 11. Књижевне вредности римске историографије: Цезар, Ливије, Курције Руф, Салустије, Тацит, Амијан Марцелин. — 12. Биографија (Непот, Светоније, Тацит); аутобиографија. — 13. Сатира: Варон, Сенека; Луцилије, Хорације, Персије, Јуvenus. — 14. Роман: Петроније и Апулеј. — 15. Епиграм: Марцијал. — 16. Басна: Федар, Авијан. — 17. Епистолографија: Цицерон, Сенека, Плиније Млађи. — 18. Дијалог: Цицерон, Тацит. — 19. Есеј: Сенека; књижевни домети дидактичних и научних списа римске књижевности. — 20. Римска књижевност и религија: мит између књижевне конвенције и иновације; фолклорни утицаји; позноантичка синкретистичко-филозофска религиозност и књижевност. — 21. Римска књижевност и политика: пише одговор на идеолошки контекст – између популистичко-патриотских и критичко-опозиционих ставова.; програмска оријентација и друштвена ангажованост писца у римској књижевности – између актуелног и универзалног. — 22. Римска књижевност и филозофија: еклектицизам (Цицерон); епикурејство (Лукреције); између епикурејства и стоицизма (Вергилије, Хорације); стоицизам (Сенека Философ, Персије); новоплатонизам (Макробије, Боетије). — 23. Наука о књижевности код Римљана: Цицерон; Тацит; Квинтилијан. — 24. Наука о књижевности код Римљана: Хорације; Сенека; Плиније Млађи; Гелије; Макробије.</p> <p><i>Практична настава.</i> На вежбањима се информације изнете на предавањима и раније стечена знања студената проверавају читањем одабраних илустративних текстова и њиховом семантичком и естетском анализом.</p>			
Литература			
М. Будимир / М. Флашар, <i>Преглед римске књижевности : De auctoribus Romanis</i> , Београд, 1995.			
G. V. Conte, <i>Latin Literature : A History</i> (transl. by J. V. Solodow), Baltimore / London, 1994.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 90	Практична настава: 30	
Методе извођења наставе Предавања се изводе методама демонстрације и дијалога, вежбања методом рада на тексту. У извођењу наставе тежи се што већој интерактивности наставника и студената.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава		усмени испит	70
колоквијум-и			
семинар-и	20		